

УДК 343.35:343.352:343.97

DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.12591846>

Р.І. ЛОГІН,

аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ,

м. Харків, Україна; e-mail: romanlogin7@gmail.com;

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-7251-6209>

ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ЗАТРИМАННЯ УПОВНОВАЖЕНОЮ СЛУЖБОВОЮ ОСОБОЮ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КОРУПЦІЙНИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

R.I. LOHIN,

Postgraduate Student, Kharkiv National University of Internal Affairs,

Kharkiv, Ukraine; e-mail: romanlogin7@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-7251-6209>

PROCEDURAL PROCEDURE FOR DETENTION BY AN AUTHORIZED OFFICIAL PERSON DURING THE PREJUDICIAL INVESTIGATION OF CORRUPTION CRIMINAL OFFENSES

АНОТАЦІЇ (ABSTRACTS), КЛЮЧОВІ СЛОВА (KEYWORDS)

Постановка проблеми. Одним із засобів протидії корупційним кримінальним правопорушенням є діяльність уповноважених службових осіб зі своєчасного їх виявлення та швидкого, повного та неупередженого досудового розслідування. При цьому правоохоронні органи, виявивши факти вчинення корупційних кримінальних правопорушень, повинні вжити заходів із припинення цієї протиправної діяльності, зокрема, використовуючи заходи кримінального процесуального примусу, одним із яких є затримання уповноваженою службовою особою без ухвали слідчого судді. Затримання пов'язане з обмеженням конституційних прав і свобод людини, а значить має чітко врегульований механізм як його здійснення, так і контролю за його правомірністю. З огляду на що проблематика правової регламентації затримання особи в кримінальному провадженні та правозастосування досі потребує детальної уваги зі сторони правників. Особливої актуальності вказане питання набуває в контексті посиленої уваги з боку суспільства та держави до протидії корупції. У зв'язку з чим важливим науковим завданням є проведення наукового дослідження особливостей затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень в частині визначення вимог до процесуального порядку його здійснення. **Метою** статті є визначення та характеристика загальних і спеціальних вимог до процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень. Застосовані такі **методи**, як системний метод для розгляду положень кримінального процесуального законодавства у частині регламентації процедури затримання уповноваженою службовою особою, алгоритму дій уповноважених службових осіб під час здійснення затримання в кримінальних провадженнях про корупційні кримінальні правопорушення; компаративний метод – для порівняння загальних і спеціальних вимог до процесуального порядку затримання уповноваженими службовими під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень. **Результати.** З урахуванням кримінальної процесуальної регламентації підстав і процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою, а також особливостей механізму вчинення корупційних кримінальних правопорушень, охарактеризовано загальні та спеціальні вимоги до процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень. **Висновки.** Встановлено, що процесуальний порядок затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень представлений двома групами вимог: загальними, які є обов'язковими для всіх кримінальних проваджень про корупційні кримінальні правопорушення, та спеціальними, які застосовуються тільки в тих випадках, коли досліджувана категорія кримінальних правопорушень учинена особами, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження.

Ключові слова: затримання; уповноважена службова особа; досудове розслідування; корупційні кримінальні правопорушення; процесуальний порядок

Problem statement. One of the means of combating corruption criminal offenses is the activity of authorized officials for their timely detection and quick, complete and impartial pre-trial investigation. At the same time, law enforcement agencies, having discovered the facts of corruption criminal offenses, must take measures to stop this illegal activity, in particular, using measures of criminal procedural coercion, one of which is detention by an authorized official without a decision of the investigating judge. Detention is related to the restriction of constitutional rights and freedoms of a person, which means that it has a clearly regulated mechanism for both its implementation and control over its legality. Given that, the issues of legal regulation of the detention of a person in criminal proceedings and law enforcement still require detailed attention from lawyers. This issue becomes particularly relevant in the context of increased attention from society and the state to combating corruption. In connection with this, an important scientific task is to conduct a scientific study of the features of detention by an authorized official during the pre-trial investigation of corruption criminal offenses in terms of determining the requirements for the procedural order of its implementation. The **purpose** of the article is to define and characterize the general and special requirements for the procedural order of detention by an authorized official during the pre-trial investigation of corruption criminal offenses. The applied research **methods** include the systemic method for considering the provisions of criminal procedural legislation in the part of the regulation of the procedure of detention by an authorized official, the algorithm of actions of authorized officials during detention in criminal proceedings on corruption criminal offenses; the comparative method is used to compare general and special requirements for the procedural order of detention by authorized officials during the pre-trial investigation of corruption criminal offenses. **Results.** Taking into account the criminal procedural regulation of the grounds and procedural order of detention by an authorized official, as well as the peculiarities of the mechanism of committing corruption criminal offenses, the general and special requirements for the procedural order of detention by an authorized official during the pre-trial investigation of corruption criminal offenses have been characterized. **Conclusions.** It has been established that the procedural procedure for detention by an authorized official during a pre-trial investigation of corruption criminal offenses is represented by two groups of requirements: general, which are mandatory for all criminal proceedings on corruption criminal offenses, and special, which are applied only in cases where the investigated category criminal offenses committed by persons subject to a special procedure of criminal proceedings.

Keywords: *detention; authorized official; pre-trial investigation; corruption criminal offenses; procedural order*

Постановка проблеми

Одним із засобів протидії корупційним кримінальним правопорушенням безперечно є діяльність уповноважених службових осіб зі своєчасного їх виявлення та "швидкого, повного та неупередженого досудового розслідування" [1]. При цьому правоохоронні органи, виявивши факти вчинення корупційних кримінальних правопорушень, повинні вжити заходів із припинення цієї протиправної діяльності, зокрема, використовуючи заходи кримінального процесуального примусу. Зокрема, одним із заходів забезпечення кримінального провадження під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень, який застосовується з метою забезпечення його дієвості, є затримання уповноваженою службовою особою.

Визначення сутності кримінального процесуального затримання, виокремлення його різновидів і характеристика процесуального порядку його здійснення розглядалися рядом вчених, серед яких, наприклад, Г.І. Глобенко досліджував загальні принципи правового регулювання затримання у контексті кримінального процесу, звертаючи увагу на права затриманого, механізми захисту прав людини та практику Європейського суду з прав людини; Л.М. Лобойко – роль уповноважених осіб у кримінальному процесі,

зокрема їх повноваження і відповідальність під час затримання; М.А. Погорецький – визначення правового статусу уповноважених службових осіб та їхньої процесуальної ролі та законодавчих механізмів боротьби з корупцією та процедур, пов'язаних з розслідуванням таких правопорушень. Разом із тим, проблематика правової регламентації затримання особи в кримінальному провадженні та правозастосування досі потребує детальної уваги зі сторони правників. Особливої актуальності вказане питання набуває в контексті посиленої уваги з боку суспільства та держави до протидії корупції. У зв'язку з чим доцільним є визначення особливостей затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень, зокрема в частині визначення вимог до процесуального порядку його здійснення. У контексті вищенаведеного нагальним є дослідження процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень.

Тому *метою* статті є визначення загальних і спеціальних вимог до процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень. *Новизна* роботи

полягає в комплексному аналізі та визначенні загальних і спеціальних вимог до процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень. Її завданнями є: дослідження положень кримінального процесуального законодавства щодо підстав і процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою; виокремлення загальні та спеціальні вимоги до процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень; з'ясування особливостей затримання уповноваженою службовою особою судді, народного депутата України під час розслідування корупційних кримінальних правопорушень.

Загальні та спеціальні вимоги до процесуального порядку затримання під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень

Процесуальний порядок затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень визначений у кримінальному процесуальному законодавстві України. При цьому, враховуючи той факт, що вчиняють цей різновид протиправних діянь спеціальні суб'єкти, зокрема, які здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування та обіймають в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на державних чи комунальних підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням [2], варто виокремлювати дві групи вимог до процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень: загальні та спеціальні. Перша група вимог є обов'язковою для всіх кримінальних проваджень про корупційні кримінальні правопорушення, а друга – тільки в тих випадках, коли досліджувана категорія кримінальних правопорушень учинена особами, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження.

Зокрема, згідно з ч.1 ст.480 КПК України, особливий порядок кримінального провадження застосовується стосовно наступних категорій осіб: 1) народного депутата України; 2) судді, судді Конституційного Суду України, судді Ви-

щого антикорупційного суду, а також присяжного на час виконання ним обов'язків у суді, Голови, заступника Голови, члена Вищої ради правосуддя, Голови, заступника Голови, члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України; 3) кандидата у Президенти України; 4) Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини; 5) Голови, іншого члена Рахункової палати; 6) депутата місцевої ради; 7) адвоката; 8) Генерального прокурора, його заступника, прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури; 9) Директора та працівників Національного антикорупційного бюро України; 10) Голови Національного агентства з питань запобігання корупції, його заступника [1].

Відповідно, у випадку вчинення корупційних кримінальних правопорушень особами, зазначеними в ч.1 ст.480 КПК України, затримання уповноваженою службовою особою повинно здійснюватися з урахуванням як загальних вимог до проведення вказаної процесуальної дії, так і спеціальних вимог, передбачених гл.37 КПК України "Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб".

Характеристика загальних вимог до процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою

Загальні вимоги до затримання уповноваженою службовою особою без ухвали слідчого судді особи, підозрюваної у вчиненні корупційного кримінального правопорушення, під час досудового слідства визначені в ст.ст.208–213 КПК України, а у випадку дізнання – додатково в ст.ст.298-2, 298-3 КПК України. Тобто загальні вимоги до процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою в кримінальних провадженнях про корупційні кримінальні правопорушення варіюються залежно від форми досудового розслідування, що, своєю чергою, залежать від виду вчиненого правопорушення (злочину чи кримінального проступку). За результатами аналізу положень ст.ст.208–213, 298-2, 298-3 КПК України встановлено, що загальними вимогами до процедури затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень є наступні.

1. Затримання уповноваженою службовою особою особи, підозрюваної у вчиненні корупційного злочину, здійснюється виключно у випадках, зазначених у п.п.1–3 ч.1, ч.2 ст.208 КПК України, а особи, підозрюваної у вчиненні корупційного кримінального проступку, – у випадках,

передбачених п.п.1, 2 ч.1 ст.208 КПК України, та за умов, визначених у п.п.1–3 ч.1 ст.298-2 КПК України. При цьому, як указує Верховний Суд, під встановлення наявності підстав для затримання суди повинні виходити з дійсних обставин, встановлених на підставі усїєї сукупності доказів, наданих сторонами, у тому числі й протоколом затримання, але не обмежуючись відповідним протоколом [3].

2. Моментом затримання уповноваженою службовою особою є момент фактичного позбавлення особи волі [4], тобто, як зазначається у ст.209 КПК України, коли особа силою або через підкорення наказу змушена залишатися поряд із уповноваженою службовою особою чи в приміщенні, визначеному уповноваженою службовою особою [1]. Строк затримання обчислюється з моменту затримання. Тому в протоколі затримання без ухвали слідчого судді обов'язково вказується момент фактичного затримання.

3. Затриманій особі повинні бути негайно повідомлені підстава затримання, у вчиненні якого корупційного кримінального правопорушення вона підозрюється, роз'яснені її права. Зокрема, затриманій особі роз'яснюються наступні права:

- мати захисника;
- отримувати медичну допомогу;
- давати пояснення, показання або не говорити нічого з приводу підозри проти нього;
- негайно повідомити інших осіб про його затримання і місце перебування;
- вимагати перевірку об'єктивності затримання;
- інші процесуальні права, передбачені КПК України [1].

Окремо зазначимо, що затримана особа користується процесуальними правами, закріпленими ст. 42 КПК України. Адже, як зазначається в ч.1 цієї статті, "підозрюваним є особа, <...> яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення" [1].

Разом із тим, у КПК України передбачено обов'язок роз'яснювати затриманій особі додаткові права залежно від посади, яку вона обіймає, або того, чи її розшукують в рамках міжнародного співробітництва під час кримінального провадження. Зокрема, у разі розшуку затриманої особи компетентним органом іноземної держави для притягнення до кримінальної відповідальності або виконання вироку, роз'яснюється її право надати згоду на видачу (екстрадицію) для застосування процедури видачі (екстрадиції) у спрощеному порядку, а також право на відмову від застосування спеціального

правила щодо меж кримінальної відповідальності у разі надання згоди на її видачу (екстрадицію). Якщо затримана особа розшукується Міжнародним кримінальним судом або стосовно неї надійшло прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт або про арешт і передачу, їй поряд із іншими процесуальними правами роз'яснюється право надати згоду на передачу до Міжнародного кримінального суду у спрощеному порядку [1].

При цьому повідомлення особі затриманого про підстави затримання та у вчиненні якого кримінального правопорушення вона підозрюється, а також роз'яснення їй процесуальних прав повинні здійснюватися мовою, яка є зрозумілою для неї. Указана вимога, закріплена в ч.4 ст.208, ч.3 ст.298-2 КПК України, повністю корелюється із такою засадою кримінального провадження як мова, якою здійснюється кримінальне провадження. Зокрема, відповідно до ч.2 ст.29 КПК України особі повідомляється про підозру у вчиненні кримінального правопорушення державною мовою або будь-якою іншою мовою, якою вона достатньо володіє для розуміння суті підозри у вчиненні кримінального правопорушення. Крім того, згідно з ч.3 ст.29 КПК України учасникам кримінального провадження, які не володіють або не достатньо володіють державною мовою, забезпечується право давати показання, заявляти клопотання і подавати скарги рідною або іншою мовою, якою вони володіють, зокрема, користуючись у разі необхідності послугами перекладача в порядку, передбаченому КПК України [1]. Підстави та порядок залучення перекладача визначені в ст.68 КПК України. Приміром, у ч.1 вказаної норми зазначається, що сторони кримінального провадження, слідчий суддя чи суд мають право залучити перекладача за наявності необхідності у кримінальному провадженні перекладу пояснень, показань або документів. При цьому суб'єкти, які залучили перекладача, перед початком процесуальної дії повинні пересвідчитися в особі та компетентності перекладача, а також з'ясувати наявність і характер відносин між перекладачем і затриманою особою, роз'яснити його права та обов'язки [1].

З наведеного вбачається, що за необхідності для виконання норми закону про повідомлення та роз'яснення процесуальних прав затриманій особі доступною та зрозумілою їй мовою потрібно залучити перекладача (сурдоперекладача). Проте, враховуючи, що затримання є невідкладною процесуальною дією та здійснюється в

умовах дефіциту часу для його підготовки, виникають ситуації, коли про необхідність залучення перекладача стає відомо вже постфактум, після фактичного затримання уповноваженою службовою особою. При цьому законодавець зобов'язує уповноважену службову особу повідомити затриманій особі підстави та за підозрою у вчиненні якого кримінального правопорушення її затримано, а також роз'яснити її права в обмежені часові проміжки, а саме – негайно. Проте очевидно, що процедура залучення перекладача займе певний проміжок часу, а значить вказана вимога кримінального процесуального законодавства буде порушеною.

Більше за все, в КПК України процедура залучення перекладача не врегульована, на відміну від порядку залучення захисника. Зокрема, в ч.4 ст.213 КПК України зазначається, що уповноважена службовою особою, яка здійснила затримання без ухвали слідчого судді, суду, зобов'язана негайно повідомити про це орган (установу), уповноважений законом на надання безоплатної правової допомоги. Якщо захисник, призначений органом (установою), уповноваженим законом на надання безоплатної правової допомоги, не прибуде в установлений законодавством строк, уповноважена службовою особою негайно повідомляє про це відповідний орган (установу), уповноважений законом на надання безоплатної правової допомоги [1].

В Україні сформований та ведеться Довідково-інформаційний реєстр перекладачів, володільцем якого є Державна міграційна служба (далі – ДМС) України. Указаний реєстр перекладачів – це "веб-сторінка офіційного веб-сайту ДМС України, що містить відомості про перекладачів, які можуть залучатися органами державної влади для надання послуг перекладу під час розгляду заяв та проведення співбесід з біженцями та іншими категоріями мігрантів, під час здійснення їх затримання, забезпечення надання їм правової допомоги, розгляду адміністративними судами справ щодо біженців та видворення з України іноземців та осіб без громадянства, здійснення досудового розслідування та розгляду судами кримінальних проваджень і справ про адміністративні правопорушення, вчинені біженцями та іншими категоріями мігрантів на території України" [5]. Відповідно до пункту 4.2 Порядку ведення ДМС Довідково-інформаційного реєстру перекладачів, затвердженого згаданим наказом МВС від 11.03.2013 р. № 228, доступ до відомостей Реєстру надається авторизованим користувачам

шляхом уведення логіна та пароля. Уповноважена посадова особа ДМС реєструє користувача шляхом призначення йому логіна та пароля для доступу до відомостей Реєстру на підставі оформлених, відповідно до вимог ст.16 Закону України "Про захист персональних даних" [6], звернень органів державної влади, у тому числі територіальних органів та підрозділів ДМС, про надання доступу до Реєстру визначеній посадовій особі такого органу [5; 7]. Призначення логіну та пароля для доступу до відомостей Реєстру перекладачів відбувається протягом двох робочих днів з дня надходження таких звернень (листів), після чого інформується орган державної влади, який надіслав звернення, шляхом надсилання письмового повідомлення [5]. З указаного вбачається, що процедура отримання доступу до Довідково-інформаційного реєстру перекладачів може зайняти два робочих днів, а ще потрібно вибрати та залучити з цього реєстру перекладача до проведення окремої процесуальної дії. У випадку затримання уповноваженою службовою особою без ухвали слідчого судді, суду, вказані строки є недопустими, адже законодавець указує на обов'язок негайно повідомити про підстави затримання та у вчиненні якого кримінального правопорушення затримана особа підозрюється, а також роз'яснити їй права зрозумілою для неї мовою. Крім того, виходячи зі змісту п.1.3 Порядку ведення Державною міграційною службою України Довідково-інформаційного реєстру перекладачів, перекладачі з такого реєстру можуть залучатися для надання послуг перекладу під час здійснення затримання біженців та інших категорій мігрантів. Але що робити, якщо особа, яка не володіє чи не достатньо володіє державною мовою, не є біженцем та не відноситься до іншої категорії мігрантів?

З огляду на вищезазначене вважаємо за необхідне у КПК України та інших нормативно-правових актах регламентувати порядок залучення перекладача під час здійснення затримання уповноваженою службовою особою без ухвали слідчого судді, суду з метою недопущення/мінімізації порушень прав затриманої особи та оптимізації діяльності правоохоронних органів з припинення та попередження вчинення кримінальних правопорушень, у тому числі корупційних, а також доказування в кримінальному провадженні. Зокрема, на нашу думку, в якості взірця врегулювання порядку залучення перекладачів (сурдоперекладачів) до кримінальних проваджень можна використати пілотний

проект щодо залучення психологів до кримінальних проваджень за участю малолітніх, неповнолітніх осіб через регіональні/міжрегіональні центри з надання безоплатної правничої допомоги [8]. Одним із перших кроків до врегулювання порядку залучення перекладача до кримінального провадження, зокрема під час затримання уповноваженою службовою особою, є запровадження пілотного проекту щодо залучення перекладачів (сурдоперекладачів) до кримінальних проваджень через регіональні/міжрегіональні центри з надання безоплатної правничої допомоги та вжиття заходів із забезпечення його реалізації. З цією метою слід прийняти спільний наказ Міністерства юстиції України, Міністерства внутрішніх справ України, Офісу Генерального прокурора "Про запровадження та реалізацію пілотного проекту щодо залучення перекладачів (сурдоперекладачів) до кримінальних проваджень через регіональні/міжрегіональні центри з надання безоплатної правничої допомоги".

Також, зважаючи на стислість строків затримання уповноваженою службовою особою, а також обов'язок уповноваженої службової особи забезпечувати реалізацію затриманою особою своїх процесуальних прав, вважаємо, що доречно передбачити можливість дистанційного залучення перекладача (сурдоперекладача) для перекладу роз'яснень, пояснень, показань під час здійснення затримання уповноваженою службовою особою у разі неможливості його явки. Дистанційна участь перекладача (сурдоперекладача) забезпечується за допомогою технічних засобів. Крім того, вважаємо, що за аналогією із абз.2 ч.12 ст.615 КПК України, за наявності обставин, що унеможливають участь перекладача у кримінальному провадженні, уповноважена службовою особою, яка здійснила затримання, дізнавач, слідчий, прокурор має право особисто здійснювати переклад пояснень, показань або документів, якщо він володіє однією з мов, якими володіє затримана особа. При цьому таке право уповноважена службовою особою, яка здійснила затримання, дізнавач, слідчий, прокурор повинні мати не тільки за умови введення та дії правового режиму воєнного стану, а й під час здійснення досудового розслідування в загальному порядку.

У цьому контексті пропонуємо доповнити:

– ч.4 ст.208 після абз.1, ч.3 ст.298-2 КПК України новим абзацом такого змісту: "У випадку, якщо затримана особа не володіє чи недостатньо володіє державною мовою, уповноважена службовою особою, яка здійснила затримання, забезпечує участь перекладача (сурдоперекладача) для перекладу повідомлення про підстави затримання та у вчиненні якого кримінального правопорушення вона підозрюється, а також роз'яснення її прав, у тому числі у разі неможливості явки перекладача (сурдоперекладача) – із застосуванням технічних засобів (відео-, аудіозв'язку) для забезпечення дистанційної участі перекладача (сурдоперекладача). За наявності обставин, що унеможливають участь перекладача у кримінальному провадженні, уповноважена службовою особою, яка здійснила затримання, має право особисто здійснювати переклад повідомлень і роз'яснень, якщо вона володіє однією з мов, якими володіє затримана особа". У зв'язку з цим абзаци другий і третій ч.4 ст.208 КПК України вважати відповідно абзацами третім і четвертим цієї статті.

– ч.4 ст.213 КПК України новим абзацом такого змісту: "У випадку, якщо затримана особа не володіє чи недостатньо володіє державною мовою, уповноважена службовою особою, яка здійснила затримання, зобов'язана негайно повідомити про це орган (установу), уповноважений законом на надання безоплатної правничої допомоги. У разі неприбуття в установлений законодавством строк перекладача (сурдоперекладача), призначеного органом (установою), уповноваженим законом на надання безоплатної правничої допомоги, уповноважена службовою особою негайно повідомляє про це відповідний орган (установу), уповноважений законом на надання безоплатної правничої допомоги".

У випадку неповідомлення затриманому зрозумілою для нього мовою підстави затримання та у вчиненні якого корупційного кримінального правопорушення він підозрюється, а також нероз'яснення його прав, затримання уповноваженою службовою особою буде вважатися таким, що здійснено з порушенням вимог статей 208, 298-2 КПК України, а значить з істотним порушенням вимог кримінального процесуального закону, що, своєю чергою, обумовлює недопустимість отриманих у такий спосіб доказів. Приміром, у кримінальному провадженні № 4201907000000152 під час судового розгляду було встановлено, що під час досудового розслідування ОСОБА_5 було затримано з по-

рушенням вимог ч.4 ст.208 КПК України. Зокрема, "з відеозапису вбачається, що в момент початку огляду, який за позицією прокурора є також моментом затримання ОСОБА_5, останньому, як затриманому не роз'яснювались жодні права. Після отримання необхідних відповідей і їх фіксації у протоколі огляду прокурор повідомляє ОСОБА_5, що проводиться досудове розслідування по факту отримання ним неправомірної вигоди та питає чи зрозуміло йому це. По хронології: Прокурор продовжив ставити питання ОСОБА_5 по суті підозри. Прокурор повідомив ОСОБА_5, що буде проводитися освідчування, надав йому на ознайомлення постанову, якою таке ініційовано. О/у Довганинець (не прокурор ОСОБА_3) розпочинає проводити освідчування. До освідчування залучено невстановлену особу, участь якої не відображена у протоколі огляду. Така особа підключає ультрафіолетову лампу. За вказівкою прокурора закриває жалюзі на вікні. Здійснює освідчування за допомогою ультрафіолетової лампи, підсвічуючи долоні о/у Довганинца та ОСОБА_5, а також зразки фільтрувального паперу. О/у Довганинець без наявності на те доручення відбирає біологічні зразки – змиви з долоні правої руки ОСОБА_5. По завершенню прокурор за участі ОСОБА_5 повідомляє про завершення огляду місця події. З вищевикладеного випливає, що ОСОБА_5 під час проведення слідчої дії свідчив проти себе, йому не було роз'яснено право не свідчити проти себе, право користуватися правовою допомогою, право на захист, порядок добровільного/примусового освідчування" [9]. Тому суд, керуючись п.п.3, 4 ч.2 ст.87 КПК України, доходить висновку про недопустимість як доказу протоколу огляду місця події від 09.07.2019 року, оскільки дана слідча (розшукова) дія була проведена з істотним порушенням прав людини і основоположних свобод. Аналогічного висновку дійшов Касаційний кримінальний суд Верховного Суду у постанові від 03.07.2018 р. у справі № 586/1121/16-к, зазначивши, що право відмовитися давати показання підсилене обов'язками бути про нього повідомленим, оскільки право мовчати і не свідчити проти самого себе вимагає не тільки того, щоб особу не примушували це робити, а й того, щоб її негайно і достатнім чином повідомили про це право; до того ж, існування цього обов'язку належить окремо виділити у контексті права не свідчити проти самого себе і права мовчати [10]. Наведене також узгоджується з практикою ЄСПЛ, яка відображена в рішеннях від 25.02.1993 р. у справі "Функе проти

Франції", від 28.10.1994 р. у справі "Мюррей проти Сполученого Королівства", від 17.12.1996 р. у справі "Саундерс проти Сполученого Королівства" [9].

4. За необхідності здійснюється обшук затриманої особи. Зокрема, під час затримання особи за підозрою у вчиненні корупційного злочину здійснити її обшук управі уповноважена службова особа, слідчий, прокурор із дотримання правил, передбачених ч.7 ст.223 і ст.236 КПК України, а у випадку затримання за підозрою у вчиненні корупційного кримінального проступку, особистий обшук управі здійснювати тільки уповноважена службова особа з дотриманням правил, передбачених лише ч.7 ст.223 КПК України [1]. На важливості та необхідності проведення обшуку затриманої особи наголошує й Верховний Суд. Зокрема, згідно з його позицією особистий обшук – це складова процесу затримання, а тому законне затримання саме собою дає підстави для проведення особистого обшуку. Крім того, Суд наголошує, що особистий обшук затриманої особи є необхідним, крім фіксації доказів правопорушення, також для забезпечення безпеки як осіб, що затримують, так і інших осіб, включаючи саму затриману особу. Тому особистий обшук, як правило, проводиться невідкладно після затримання. Разом із тим законність проведення обшуку до внесення відомостей в ЄРДР залежить від того, чи законно проводити затримання за таких обставин [11; 12].

У разі затримання уповноваженою службовою особою особи, яка вчинила корупційний кримінальний проступок, та виявлення під час такого затримання та/чи особистого обшуку затриманої особи речей і документів, які є знаряддям та/або засобом вчинення кримінального проступку чи безпосереднім предметом посягання, виявлені речі та документи вилучаються уповноваженою службовою особою НП, органу безпеки, органу БЕБ України, органу ДБР, НАБУ у порядку, передбаченому ст.298-3 КПК України.

5. Складання протоколу затримання з дотриманням вимог ст.ст.104, ч.5 ст.208, абз.2 ч.4 ст.298-2, абз.4 ч.1 ст.298-3 КПК України.

При цьому зазначимо, що законодавець не зобов'язує уповноважену особу складати протокол затримання в момент фактичного затримання. Зокрема, такого висновку дійшов Верховний Суд, указавши, що норми кримінального процесуального законодавства не вимагають складання протоколу затримання в ту ж годину, в яку особу було затримано [13; 14]. Разом із тим ч.5 ст.208 КПК України покладає обов'язок

складати протокол затримання із зазначенням дати і точного часу (години і хвилини) затримання [1]. Це означає, що КПК допускає випадки, коли фактичне затримання особи і складення протоколу про це можуть не співпадати у часі з урахуванням певних умов (наприклад, віддаленість місця затримання особи від адміністративної будівлі уповноваженого органу, введення правового режиму воєнного стану тощо). При цьому Верховний Суд зауважує, що запізніле складення протоколу про затримання особи є виправданим у тій ситуації, коли об'єктивні причини спонукали уповноважену особу діяти саме таким чином [13; 14].

З наведеного помітно, що не варто плутати складання протоколу затримання не в момент фактичного затримання (наприклад, через 20 хв., оскільки проводився обшук затриманої особи) та запізніле складення такого протоколу. При цьому в протоколі затримання зазначається дата і точний час затримання, адже саме з цього моменту розпочинається відлік строків затримання. Порухення вказаної законодавчої вимоги призводить до виникнення сумнівів щодо правомірності затримання, а значить докази, отримані в результаті такого затримання, можуть бути визнані недопустимими.

Наприклад, у кримінальному провадженні № 42019070000000152 під час досудового розслідування було затримано особу за підозрою у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.1 ст.190, ч.2 ст.369-2 КК України. Проте у ході судового розгляду було встановлено наступне: "У протоколі затримання особи від 09.07.2019 р. вказано, що ОСОБА_5 було затримано о 09 год. 55 хв. Разом із тим, вказане не відповідає дійсності та спростовується протоколом огляду місця події від 09.07.2019 та відеозаписом до нього. З протоколу огляду місця події видно, що огляд було розпочато о 09 год. 55 хв. 09.07.2019. Тобто, огляд розпочався одночасно із затриманням ОСОБА_5 в один і той же час – 09 год. 55 хв. Проте, як видно з відеозапису до протоколу огляду (файл S1150001.MP4) станом на 09 год. 55 хв. ОСОБА_5 вже був затриманий, оскільки перебував у кайданках. Вказане підтверджує і сам ОСОБА_5 як у своїх показаннях, так і в протоколах огляду та затримання, про все це він зазначив у зауваженнях до даних протоколів. Більше того, останній чітко вказав, що фактично його затримали раніше – біля 09 год. 30 хв. З протоколом огляду та відеозаписом вказані твердження узгоджуються, з моментом затри-

мання, зазначеним у протоколі затримання, – ні. У самому протоколі огляду прокурор зазначає про те, що "У вказаному кабінеті виявлено затриманого чоловіка (з кайданками на руках), який на запитання прокурора... повідомив, що він ОСОБА_5" [9]. З наведеного вбачається, що "відеозаписом до протоколу огляду підтверджується, що на момент його початку ОСОБА_5 вже був затриманий. Разом з тим, вказане затримання не знайшло свого відображення у відповідному протоколі. Так, у протоколі про затримання ОСОБА_5, складеному 09.07.2019 року о 18 год. 20 хв. у прокуратурі Закарпатської області (т.2 а.п. 9–12). Справжній момент затримання останнього був прихований прокурором навмисно, з метою здобуття незаконним шляхом (з порушенням права на захист) доказів винуватості ОСОБА_5" [9]. Тому суд за результатами оцінки доказів дійшов висновку, що "наведене свідчить про затримання останнього з порушенням вимог ст. 208 КПК України, що є істотним порушенням вимог кримінального процесуального закону та обумовлює недопустимість отриманих у такий спосіб стороною обвинувачення доказів. Вказане узгоджується з правовою позицією ККС/ВС викладеною у постановках від 01.03.2018 р. у справі № 760/13866/15-к, від 30.07.2019 у справі № 127/20981/17, від 18.12.2019 р. у справі № 588/1199/16-к, від 21.02.2020 р. у справі № 742/3673/18, від 13.02.2020 р. у справі № 755/6685/17, від 05.02.2020 р. у справі № 742/3673/18" [9].

Отже, відсутність протоколу затримання, спізніле його складання або зазначення неправильного часу затримання у такому протоколі у разі фактичного затримання особи є достатньою підставою для визнання недопустимими доказів, отриманих у ході особистого обшуку фактично затриманої особи, якщо факт і обставини затримання доведені іншими доказами [14].

б. Доставлення уповноваженою службовою особою затриманої особи до найближчого підрозділу органу досудового розслідування та повідомлення про затримання за допомогою технічних засобів службових осіб, відповідальних за перебування та забезпечення дотримання прав затриманих. Останні крім того, що реєструють затриманого та роз'яснюють йому процесуальні права й обов'язки, з'ясовують обставини здійснення затримання, наявність скарг на дії уповноваженої службової особи та/чи інших учасників затримання, а також наявність скарг з

приводу стану здоров'я затриманої особи. Зокрема, якщо затримана особа скаржиться на погане самопочуття та потребує фахової медичної допомоги, службова особа, відповідальна за перебування та забезпечення дотримання прав затриманих зобов'язана згідно з п.6 ч.3 ст.212 КПК України забезпечити невідкладне надання належної медичної допомоги та фіксацію медичним працівником будь-яких тілесних ушкоджень або погіршення стану здоров'я затриманого [1].

7. Виконання вимог ст.213, ч.5 ст.298-2 КПК України про повідомлення інших осіб про затримання та місце перебування затриманої особи. Зокрема, уповноважена службова особа, яка здійснила затримання, зобов'язана надати можливість затриманій особі чи самостійно негайно повідомити про затримання та місце перебування близьких родичів, членів сім'ї чи інших осіб за вибором цієї особи. Разом із тим, якщо корупційне кримінальне правопорушення вчинено співробітником кадрового складу розвідувального органу України при виконанні ним службових обов'язків, у разі його затримання уповноважена службова особа зобов'язана негайно про це повідомити відповідальний розвідувальний орган. У випадку вчинення корупційного кримінального правопорушення державним виконавцем, про це протягом 24 годин повідомляється Міністерство юстиції України, а якщо правопорушення вчинено приватним виконавцем – Міністерство юстиції України та Рада приватних виконавців України. Крім того, з метою забезпечення права на захист затриманої особи в обов'язковому порядку інформується про затримання регіональний/міжрегіональний центр з надання безоплатної правничої допомоги. У випадку, якщо в затриманій особі знаходиться на утриманні дитина, залишилася без батьківського піклування, на уповноважену службову особу, яка здійснила затримання покладається обов'язок негайно повідомити уповноважений підрозділ органів НП та орган опіки та піклування за місцем перебування такої дитини про факт залишення дитини без батьківського піклування для вжиття невідкладних заходів щодо тимчасового влаштування дитини [1].

8. У встановлені ст.211, п.1 ч.3 ст.219, ч.2 ст.278, ч.4 ст.298-2, ч.2 ст.298-5, п.6 ч.1, ч.7 ст.615 КПК України строки затриманій особі повинно бути повідомлено підозру, її повинно бути доставлено до слідчого судді для розгляду клопотання про обрання стосовно неї запобіжного заходу, закінчено дізнання чи негайно звільнено

затриману особу. Тобто, як слушно зазначає з цього приводу О.В. Маник, за результатами затримання особи без ухвали слідчого судді у встановлені КПК України строки приймаються відповідні процесуальні рішення [15, с.157].

Характеристика спеціальних вимог до процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою

Спеціальні вимоги до процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень, визначені в гл.37 КПК України, та застосовуються тільки в тих випадках, коли досліджувана категорія кримінальних правопорушень учинена особами, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження (ч.1 ст.480 КПК України). Зокрема, спеціальними вимогами до процесуального порядку затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень є наступні:

– затримання судді здійснюється за згодою Вищої ради правосуддя. Суддя може бути затриманий уповноваженою службовою особою без згоди Вищої ради правосуддя тільки під час або відразу після вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину. При цьому суддя, затриманий за підозрою у вчиненні діяння, за яке встановлена кримінальна відповідальність, повинен бути негайно звільнений після з'ясування його особи. Винятком може бути, по-перше, отримання згоди Вищої ради правосуддя на затримання судді у зв'язку з вчиненням такого діяння, по-друге, затримання судді під час або відразу після вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину є необхідним для попередження вчинення злочину, відвернення чи попередження наслідків злочину або забезпечення збереження доказів цього злочину. При цьому як тільки в останньому випадку мета затримання буде досягнутою, суддю необхідно негайно звільнити (ст.482 КПК України) [1];

– затримання народного депутата України здійснюється на підставі дозволу слідчого судді, винесеного на підставі клопотання, затвердженого Генеральним прокурором. Винятком є випадки, коли народного депутата України застали під час вчинення або безпосередньо після вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину, пов'язаного із застосуванням насильства, або такого, що спричинив загибель людини. У такому разі законодавець дозволяє затримати

народного депутата України без відповідного дозволу. Про затримання народного депутата України необхідно негайно, в строк не пізніше 24 години з моменту затримання, повідомити Голову Верховної Ради України. Такий обов'язок покладається на орган або посадові особи, які затримали народного депутата України. Якщо уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень затримано Голову Верховної Ради України, про таке затримання повідомляється Перший заступник Голови Верховної Ради України у строки, визначені абз.6 ч.2 ст.482-2 КПК України (ст.482-2 КПК України) [1].

Висновки

1. Одним із засобів протидії корупційним кримінальним правопорушенням є діяльність уповноважених службових осіб, спрямована на їх своєчасне виявлення та оперативне, повне та неупереджене досудове розслідування. Правоохоронні органи, виявивши факти корупційних кримінальних правопорушень, повинні вжити заходів для припинення цієї протиправної діяльності. Серед таких заходів – використання

кримінального процесуального примусу, зокрема, затримання підозрюваного уповноваженою службовою особою без ухвали слідчого судді. Оскільки затримання пов'язане з обмеженням конституційних прав і свобод людини, його здійснення та контроль за правомірністю повинні бути чітко врегульовані.

2. Процесуальний порядок затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень включає дві групи вимог: загальні, які є обов'язковими для всіх кримінальних проваджень щодо корупційних правопорушень, та спеціальні, які застосовуються у випадках, коли правопорушення скоєні особами, щодо яких діє особливий порядок кримінального провадження.

Конфлікт інтересів

Конфлікт інтересів відсутній.

Вираз вдячності

Дослідження виконано відповідно до тематики наукових робіт Харківського національного університету внутрішніх справ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651–VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9–10, № 11–12, № 13. Ст. 88.
2. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25-26. Ст. 131.
3. Постанова Верховного Суду від 18.05.2021. Справа № 601/200/18. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. <https://reyestr.court.gov.ua/Review/97077704>
4. Що робити, якщо вас затримали? https://court.gov.ua/userfiles/17_web.pdf
5. Про затвердження Порядку ведення Державною міграційною службою України Довідково-інформаційного реєстру перекладачів: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 11.03.2013 № 228. *Офіційний вісник України*. 2013. № 41. Ст. 1483.
6. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 № 2297-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 34. Ст. 481.
7. Реєстр перекладачів. *Державна міграційна служба України*. <https://dmsu.gov.ua/services/translates.html>
8. Про запровадження та реалізацію пілотного проекту щодо залучення психологів до кримінальних проваджень за участю малолітніх, неповнолітніх осіб через регіональні/міжрегіональні центри з надання безоплатної правничої допомоги: наказ Міністерства юстиції України, Міністерства внутрішніх справ України, Офісу Генерального прокурора від 07.02.2023 № 493/5/67/32. *Офіційний вісник України*. 2023. № 19. Ст. 1120.
9. Вирок Виноградівського районного суду Закарпатської області від 28.04.2023. Справа № 299/3402/19. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. <https://reyestr.court.gov.ua/Review/110536863>
10. Постанова Колегії суддів Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 03.07.2018. Справа № 586/1121/16-к. https://protocol.ua/ua/vs_kks_ne_roz yasnennya/
11. Постанова Верховного Суду від 13.12.2021. Справа № 754/2818/20 (провадження № 51-3384км21). https://zakononline.com.ua/court-decisions/show/102050968?utm_source=facebook&utm_medium=post&utm_campaign=zo_digest_256&utm_term=16%2F06%2F22_1&utm_content=link_754%2F2818%2F20%5B2%5D&fbclid=IwAR26ZSY

- [u9vppkFPYPrQCYPXV7kvMaUKfibT5kaJF5keh1fmA64fcd5KHGqk](https://www.reyestr.court.gov.ua/Review/106988921)
12. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 2–3. Ст. 12.
 13. Постанова Верховного Суду від 20.10.2022. Справа № 565/1354/19. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. <https://reyestr.court.gov.ua/Review/106988921>
 14. Фактичне затримання особи і складання протоколу можуть не збігатися в часі. *Блог адвоката Тіпрової Олександри*. 11.03.2023. <https://www.adv.net.ua/faktichne-zatrimannya-osobi-i-skladannya-protokolu-mozhut-ne-zbigatisya-v-chasi>
 15. Маник О. В. Процесуальний порядок затримання особи без ухвали слідчого судді: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Харків, 2023. 241 с.

REFERENCES

1. Kryminalnyy protsesualnyy kodeks Ukrayiny [Criminal Procedure Code of Ukraine]. Zakon Ukrayiny (13.04.2012 No. 4651–6). *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, (9-10, 1112, 13), 88 (in Ukr.).
2. Kryminalnyy kodeks Ukrayiny [Criminal Code of Ukraine]. Zakon Ukrayiny (05.04.2001 No. 2341-3). *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, (25-26), 131 (in Ukr.).
3. *Postanova Verkhovnoho Sudu vid 18.05.2021* [Resolution of the Supreme Court dated 05/18/2021]. Sprava No. 601/200/18. <https://reyestr.court.gov.ua/Review/97077704> (in Ukr.).
4. *Shcho robyty, yakshcho vas zatrymaly?* [What to do if you are detained?]. https://court.gov.ua/userfiles/17_web.pdf (in Ukr.).
5. Pro zatverdzhennya Poryadku vedennya Derzhavnoyu mihratsiynoyu sluzhboyu Ukrayiny Dovidkovo-informatsiynoho reyestru perekladachiv [On the approval of the Procedure for maintaining the reference and information register of translators by the State Migration Service of Ukraine]. Nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav (vid 11.03.2013 No. 228). *Ofitsiynyy visnyk Ukrayiny*, (41), 55 (in Ukr.).
6. Pro zakhyst personalnykh danykh [On the protection of personal data]. Zakon Ukrayiny (vid 01.06.2010 No. 2297-6). *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, (34), 481 (in Ukr.).
7. *Reyestr perekladachiv. Derzhavna mihratsiyna sluzhba Ukrayiny* [Register of translators. State Migration Service of Ukraine]. <https://dmsu.gov.ua/services/translates.html> (in Ukr.).
8. Pro zaprovadzhennya ta realizatsiyu pilotnoho proyektu shchodo zaluchennya psykholohiv do kryminalnykh provadzen za uchastyu malolitnikh, nepovnitnikh osib cherez rehionalni/mizhrehionalni tsentry z nadannya bezplatnoyi pravnychoyi dopomohy [On the introduction and implementation of a pilot project on the involvement of psychologists in criminal proceedings involving minors and minors through regional/interregional centers for the provision of free legal aid]. Nakaz Ministerstva yustytysiyi Ukrayiny, Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrayiny, Ofisu Heneralnoho prokurora (07.02.2023 No. 493/5/67/32). *Ofitsiynyy visnyk Ukrayiny*, (19), 579 (in Ukr.).
9. Vyroky Vynohradivskoho rayonnoho sudu Zakarpatskoyi oblasti (28.04.2023) [Verdict of the Vynogradivsky District Court of Zakarpattia Oblast dated April 28, 2023]. Sprava No. 299/3402/19. <https://reyestr.court.gov.ua/Review/110536863> (in Ukr.).
10. *Postanova Kolehiyi suddiv Kasatsiynoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu (03.07.2018)* [Resolution of the Board of Judges of the Criminal Court of Cassation of the Supreme Court dated 03.07.2018]. Sprava No. 586/1121/16-k. https://protocol.ua/ua/vs_kks_ne_rozlyashennya/ (in Ukr.).
11. *Postanova Verkhovnoho Sudu (13.12.2021)* [Resolution of the Supreme Court dated 13.12.2021]. Sprava No. 754/2818/20 (provadzhennya No. 51-3384km21). https://zakononline.com.ua/court-decisions/show/102050968?utm_source=facebook&utm_medium=post&utm_campaign=zo_digest_256&utm_term=16%2F06%2F22_1&utm_content=link_754%2F2818%2F20%5B2%5D&fbclid=IwAR26ZSYu9vppkFPYPrQCYPXV7kvMaUKfibT5kaJF5keh1fmA64fcd5KHGqk (in Ukr.).
12. Pro prokuraturu [About the Prosecutor's Office]. Zakon Ukrayiny (14.10.2014 No. 1697-7). *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, (2–3), 12 (in Ukr.).
13. *Postanova Verkhovnoho Sudu (20.10.2022)* [Resolution of the Supreme Court dated 10/20/2022]. Sprava No 565/1354/19. <https://reyestr.court.gov.ua/Review/106988921> (in Ukr.).
14. *Faktychne zatrymannya osoby i skladannya protokolu mozhut ne zbihatysya v chasi* [The actual detention of the person and the drawing up of the protocol may not coincide in time]. <https://www.adv.net.ua/faktichne-zatrimannya-osobi-i-skladannya-protokolu-mozhut-ne-zbigatisya-v-chasi/> (in Ukr.).
15. Manyk, O.V. (2023). *Protsesualnyy poryadok zatrymannya osoby bez ukhvaly slidchoho suddi* [Proce-

dural procedure for detaining a person without a decision of the investigating judge]. Candidate's thesis (12.00.09). Kharkiv (in Ukr.).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО СТАТТЮ (ARTICLE INFO)

Published in:

Форум права: 78 pp. 140–151 (1).

Related identifiers:

10.5281/zenodo.12591846

http://forumprava.pp.ua/files/140-151-2024-1-FP-Lohin_17.pdf

http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2024_1_17.pdf

License (for files):

[Creative Commons Attribution 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Received: 01.03.2024

Accepted: 15.03.2024

Published: 19.03.2024

Available online: 19.03.2024

Cite as:

Логін, Р. І. (2024). Процесуальний порядок затримання уповноваженою службовою особою під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень. *Форум Права*, 78(1), 140–151. <http://doi.org/10.5281/zenodo.12591846>

Lohin, R. I. (2024). Protsesualnyy poryadok zatyrmannya upovnovazhenoyu sluzhbovoyu osoboyu pid chas dosudovoho rozsliduvannya koruptsiynykh kryminalnykh pravoporushen [Procedural Procedure for Detention by an Authorized Official Person during the Prejudicial Investigation of Corruption Criminal Offenses]. *Forum Prava*, 78(1), 140–151. <http://doi.org/10.5281/zenodo.12591846>